

τοῦ Καίσαρος πονήματα βρίθουσι· τὸ αὐτοκρατορικὸν ἔργον παρηκολούθησαν πλείεσται μεταφράσεις καὶ σχόλια παντοσιδῆ καὶ δὴ καὶ λίβελλοι, συνεσφραγίσθη δὲ περὶ αὐτὸ, δίκην συνοδίας, πᾶν τὸ συνεχόμενον πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ κατακτητοῦ τῶν Γαλλικῶν. Ἐδημοσιεύθη λοιπὸν ὁ *Καῖσαρ ἐν Γαλλίᾳ* ὑπὸ Μαισιᾶ, ἐγένοντο δὲ καὶ νέαι ἐκδόσεις τοῦ βίου τοῦ Καίσαρος τοῦ Αἰμαρτίνου καὶ τῆς *Γεωγραφίας τῶν Γαλλικῶν* ὑπὸ Βαλκεναῖρ· καὶ συλλογαὶ δ' εἰκόνων τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καίσαρος μνημείων τῆς Ῥώμης ἐνεφανίσθησαν. Νέα μετάφρασις τῶν ὑπομνημάτων τοῦ Καίσαρος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Κ. Βερτρὰν καὶ τοῦ στρατηγοῦ Κρελὺ, καὶ ἐδημοσιεύθη ἤδη ὁ πρῶτος τόμος περιέχων τὰ ἑπτὰ βιβλία τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος. Ὁ δεῦτερος τόμος θέλει περιλάβει τὸ ὄγδον βιβλίον τὸ γραφὲν ὑπὸ τοῦ *Hirtius*, προσέτι δὲ σημειώσεις τοπογραφικὰς καὶ στρατιωτικὰς καὶ πίνακα βιογραφικὸν καὶ γεωγραφικόν. Τὸ λατινικὸν κείμενον ἐτέθη ἐφ' ἐκάστης σελίδος πλησίον τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως, ἡ δ' ἐκτύπωσις εἶναι τελεία. »

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ. Φιλάργυρός τις ἀποθανὼν καὶ ἀξιοπρεπῶς κηδευθεὶς, ἦλθεν εἰς τὰς ὄχθας τῆς Στυγὸς, ὅπως διαπορθμευθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ψυχῶν. Ὁ δὲ Χάρων, ἀπαιτήσας πορθμεῖα, ἐθαύμασεν ἰδὼν τὸν φιλάργυρον προτιμήσαντα νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸν ποταμὸν καὶ νὰ διέλθῃ νηχόμενος εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην, ἢ νὰ ἀποτίσῃ τὰ νενομισμένα. Σύμπας ὁ ἄθλος κατεξανέστη, ἕκαστος δὲ τῶν δικαστῶν προέτεινε ποινὴν ἀνταξίαν ἐγκλήματος, ἔχοντος ὁλεθρίας τὰς συνεπείας ὡς πρὸς τὰς ὑποχθονίους προσόδους. «Νὰ δεσμευθῇ ἐπὶ τοῦ βράχου μετὰ τοῦ Προμηθέως, εἶπεν ὁ εἷς· νὰ καταδικασθῇ νὰ τρέμῃ ὑπὸ τὸν κρημνὸν ὁμοῦ μὲ τὰς Ἀναΐδας, εἶπεν ὁ ἄλλος· νὰ βοηθῇ τὸν Σίσυφον κυλίωντα τὸν λίθον, προέτεινε τρίτος. » «Ὅχι», ἀπεκρίθη ὁ Μίνως, οὐδεμία τούτων τῶν ποινῶν ἀρμόζει· πρέπει νὰ ἐπινοήσωμεν ἄλλην χαλεπωτέραν. Εἶμαι γνώμης νὰ ἀποστείλωμεν αὐτὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἴδῃ ὅποιαν χρῆσιν ποιοῦνται τοῦ πλούτου αὐτοῦ οἱ κληρονόμοι του. » **Π. Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.**

Ν. ΠΙΚΚΟΛΟΣ. Ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ὁ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατασταθεὶς ἐκεῖ Ν. Πίκκολος, Θεσσαλὸς λόγιος, τὴν ἱατρικὴν μὲν σπουδάσας καὶ ἐπὶ τινι χρόνῳ μετελθὼν ἐν Αἰκίᾳ, τὴν φιλοσοφίαν δὲ διδάξας ἐν τῇ Ἰονίᾳ ἀκαδημίᾳ. Ἔργα δὲ αὐτοῦ γινώσκουμεν τὰ ἑξῆς·

1. Τὰ κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν. Μυθιστορία μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ πολλάκις ἐκδοθεῖσα.

2. Διηγήματα διάφορα, μεταφρασθέντα ὡσαύτως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

3. Περὶ ἄρτημα εἰς τὴν ἑλλην. ἀνθολογίαν.

4. Τὸ περὶ Ζώων τοῦ Ἀριστοτέλους· καὶ τινὰ ἄλλα μικρότερα. Ἰππῆρξε δὲ φίλος τοῦ Κοραΐ καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων λογίων τῶν Παρισίων.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 365 φυλλαδίῳ Αἰνιγμάτων καὶ τοῦ Γρίφου.

Α'. Αἰνίγματος.

Ὅμηρος—μηρὸς—ῥῥως—ὄρος—ὄρος.

Β'. Αἰνίγματος.

Γῆρας—Ῥήγας—Ἄρης—Ἡρα—Ἀήρ.

Γρίφου.

Ὁ ἄνθρωπος ζῶον λογικόν ἐστὶ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Στὸ χωριὸν μου οἱ πολῖται ἀκριβῶς εἶν' ἔλοι ἴσοι.

Λίξεις πληθεὶς χωρὶς ὅμως οὔτε γινώσι οὔτε κρίσι.

Ἀναρχία κυριεύει ἀπὸ τὴν κορφή στὸν πάτο

Καὶ τὰ πάντα ἄνω κάτω.

Προηγεῖτ' ὁ ἀγοράτης

καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως,

Ἄστυνόμος τοῦ Νομάρχου, δικάνων πρὸ τοῦ παπᾶ,

κ' εἰς αὐτὴν σχεδὸν τὴν τάξιν εἶναι καὶ ὅλα τὰ λοιπά.

Καὶ συγχρόνως

Πάσχα πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ἀνοιχὸς πρὸ τοῦ χειμῶνος

Ἀρκετὰ σὲ εἶπα ἤδη· ἰόσεις σ' ἔδωκα πολλὰς,

τὴν Ἑλλάδα σ' ἐνθυμίζω πλήν ὅτε εἶμαι ἡ Ἑλλάς.

ΓΡΙΦΟΣ.

